

Մ Ա Յ Ր Ա Թ Ո Ռ

Նոյեմբերի 13-ին Նորին Սրբութիւն ազգիս Վեհափառ Հայրապետը՝ իւր հետն ունենալով դիւանապետ տ. Յուսիկ վարդապետին և պ. Խորէն Խրիմեանին, ցերեկուայ գնացքով ուղևորուեց Աղէքսանդրապօլ և այնտեղից Թիֆլիզ, որտեղ և ժամանեց Նոյեմբերի 15-ին:

Մայր Աթոռ վերադարձան տ. Եղիշէ և Մեսրոպ վարդապետները, առաջինը Թիֆլիզից, իսկ երկրորդը Հին Նախիջևանից: Մեսրոպ վարդապետը մի քանի օրից յետոյ մեկնեց Թիֆլիզ:

Նոյեմբերի 30-ին երևան մեկնեցին եկեղեցական կալուածներն ու գոյքեր յետ սաացող յանձնաժողովի անդամներ տ. տ. Եղիշէ, Մխիթար և Սինօգի անդամ— գանձապահ տ. Մատթէոս վարդապետը, որոնք հաշուով յետ ստանալով Մայր Աթոռի Պետերբուրգից յետ ուղարկած դրամներն ու արժէթղթերը, դեկտեմբերի 3-ին վերադարձան Ս. Էջմիածին և ներկայացրին մանրամասն հաշիւ ս. Սինօգին: Կալուածների ընդունելութիւնը տեղի կունենայ մի քանի օրից յետոյ:

Դեկտեմբերի 3-ին Թաւրիզից առաջնորդական փոխանորդ տ. Մեսրոպ վարդապետ Մագսուտեանից ստացուեց հեռագիր, որով նկարագրելով առաջնորդ եպիսկոպոսի բացակայութեան պատճառով՝ թեմ կառավարելու դժուարութիւնները, խնդրում է Նորին Սրբութիւնից ազատել իրեն փոխանորդական պաշտօնից և յետ կոչել Էջմիածին:

Մայր Աթոռ վերադարձաւ տէր Կոմիտաս վարդապետը, որը զնացել էր Թիֆլիզ բժշկուելու համար:

Միաբանական մասնաւոր խորհրդակցութեան ժամանակ ընտրուեց մի մասնաժողով տ. տ. Եղիշէ, Մխիթար, Կարապետ, Երուանդ վարդապետներէց, միաբան Գալուստ Տէր Մկրտչեանից և պ. Սիրական Տիգրանեանից՝ պատրաստելու միաբանութեան, վանուցս և կալուածոց կառավարութեան համար ներքին կանոնադրութիւն և միաբանութեան հաւանութիւնից յետոյ մատուցանելու նորին Սրբութեան ի հաստատութիւն:

ԱՅԼ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐԻ ԵՒ ՀԱՍՏՐԱԿԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԻՑ

„Русское Слово“ թերթի 254 համարում հայր Գ. Ս. Պետրովը «Հովուութիւն և տէրտէրութիւն» վերնագրով յօդուածում իւր զայրոյթն է յայտնում վերջերս տեղի ունեցած թեմական ժողովների զանազան զբաղմունքների մասին: Մինչդեռ ժամանակակից շարժումը ընկերավարական և ընդհանուր գաղափարներն շուրջը հոգեւորականների առաջ դրել է պատմական նշանակութիւն ունեցող հարցեր, համաժողովները հին ձևով զբաղւում են ընտանեկան մանր գործերով: մի ժողովում տաք տաք վիճում են, թէ ո՞ր Ֆերմայից գնեն խաղողի գինին, մի ուրիշ տեղ քննում են մոմի գործարան փակելու կամ չը փակելու խնդիրը, մի տեղ վիճում են թեմական դպրանոցի հանրակացարանն ընդարձակելու մասին և այլն: Ստացւում է այն տպաւորութիւնը, որ քահանայը հաւաքուել են իրենց ընտանեկան «տէրտէրական» խնդիրների մասին զրուցելու, իսկ Աստուածային, եկեղեցական, հովուական գործերի մասին չեն էլ մտածում: Արդեօք դա այն չի նշանակում, որ հովիւները շարունակում են դատապարտելի կերպով քնած մ'նալ, երբ հօտն արդէն արթնացել է: Հայր Պետրովի կարծիքով այդպիսի եզրակացութիւնը սխալ կլինէր. իրականապէս ամբողջ հոգեւորակա-